

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

II. De Alamundaro Saraceno, & de filio ejus Naamane.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Post hæc Mauricius operam dedit, ut non corpus solum, verum etiam animum imperiali purpura & corona exornaret. Solus enim ex iis qui antea regnarunt Imperatoribus, sibi met ipse imperavit. Et Imperator re ipsa factus, plebejum quidem dominatum perturbationum ex animo suo procul amandavit. Optimatum verò principatum in mente sua constituens, vivum quoddam virtutis simulachrum se præbuit, subditos omnes ad sui imitationem erudiens. Quæ quidem non assentandi studio à me dicta sunt. Cur enim eo consilio hæc dicerem, cum ille ea quæ à me scribuntur, penitus ignoret. Sed rem ita se habere ut dixi, perspicue ostendent, tum ea quæ sunt illi donata divinitus, tum ea quæ variis subinde temporibus acciderunt: quæ profecto, ut inter omnes constat, Deo accepta referri debent.

CAP. II.

De Alamundaro Saraceno, & de filio ejus Naaman.

PRÆTER alias autem virtutes hoc illi præcipuum studium fuit, ut neminem eorum qui læsæ majestatis accusati erant, extremo supplicio afficeret. Itaque nec Alamundarum Saracenorum regulum, qui & rempublicam & ipsum Mauritium, sicut antea commemoravi, prodiderat, morte mulctavit: sed tantum in insulam relegavit, & cum uxore sua atque aliquot liberis Siciliam incolere præcepit. Naamanem verò ejus filium, qui rempublicam innumeris malis repleverat, & qui utramque Phœnicem & Palæstinas tres, ope barbarorum quos circa se habebat, populatus fuerat & in servitutem redegerat, eo tempore quo captus est Alamundarus: cum omnes judices eum capitali supplicio afficiendum esse censuissent, in libera custodia detinuit, nullo amplius malo eum mulctans. Eadem clementia usus est etiam erga alios innumerabiles, ut sigillatim dicemus suo loco.

Ἄσκησιν ἐν δόξῃ. ἐσπέδακε ἡ λοιπὸν οὐκ ἐν τῷ σάματι, ἀλλὰ ἡδὲ καὶ ἐν τῇ ψυχῇ. ἀπελάσθη δὲ τὴν ἀλκουργίαν, καὶ τὸν σέφανον. μὴ γὰρ τῷ πρῶτῳ βασιλείων ἐαυτὸν βεβασιλεύσει καὶ αὐτοκράτωρ ὄντως ἡρώδη, τὴν μὲν ὀχλοκρασίαν τῶν πατρῶν ἐν τῆς οἰκίας ἐπιπλάτῃσε ψυχῆς. ἄριστοκρασίαν ἡ ἐν τῷ ἐαυτῷ λογισμοῖς κατὰ σπασάμενον, ἡ δὲ ἀγαθὰ ἐαυτὸν παρέχετο, πρὸς μὴ ἐπιπαροδῶν τὸ ἰσῆκον. ἀπὸ δὲ πρὸς ἀπειαν εἰρηλαί μοι. ἡ γὰρ λελέξε, ἀγροῦ ἐκείνῃ τὰ γραφόμενα. ἡ δὲ ἀγροῦ ἡ τῶν ἔργων ἔχον, τὰ τε ἐν τῷ δευτέρῳ μέν γε αὐτῷ, τὰ τε παλιόως συνηνεχθέντα, ἀπερ ἡμῖν ὁμολογημένως ἐς τὸν θεὸν αἰατέον.

Κεφ. β'.

Περὶ ἀλαμουνδάρου σαρακενῆος ἡ ἀπὸ σαμῆ.

Οὗτος πρὸς τοῖς ἄλλοις αἰσῶσι διασέδακε, μηδενὸς τῶν ὑποδίκων τῆ βασιλείᾳ αἴμα παρ' ἅπασιν ἐκχεῖν. ἀμείλιχον γὰρ ἐντε ἀλαμουνδάρου τῶν σκηνητῶν ἀρῶν ἠγόμενον, τό τε πολίτευμα αὐτὸν τι κατὰ προδόνια, ὡς πρὸς ἐμοὶ δεδηγησάμενος. μόνῃς ἡ ἦσε πρὸς εἰρήμῃσι σωτηρικῇ καὶ τῶν παιδῶν ἐπίοις, καὶ πρὸς τὴν σκέλων ὄξοικίσει. νααμάνῳ ἡ τὸν τότε παιδα, μυελίων κακῶν ἐμπλήσασα τὸ πολίτευμα, Φοινίκην τε ἐκείραν, παλαιστίναστε ληίσάμενον, καὶ ἀνδραποδίσασα διὰ τῶν ἀμφ' αὐτὸν βαρβάρων ὅτε ἀλαμουνδάρου κλω, πάντων αὐτῷ θάνατον καὶ ἀληφισάμενων, ἐν ἐλθούτερα θυλακῇ φρερεῖ, καὶ ἐπέκφρα κακῶν ἀλλ' ἐφ' ἑτέρου ἀναελθῆναι πέπραχεν, ὡς ἐκαστα πρὸς φόρως λελέξε.